

tenimast, waid paljoenineminne luggema ja meles piddama, mis Luk. 13, 1-9 neist on luggeda, kes meelt ei parranda. Jummal on pitka melega meie västo ja tahhab, et keik peawad meleparrandamist kätte sama. Ja sellepärrast vanneb Temma meie ello tee peale senna ja tenna nisuggused mällestusse mārgid wålja, et meiege teakśime, ja veelgi sessinnatsel ommal pával, mis meie rahhule tarvis lähháb. Agga kes ei pea sest luggu, egga pöra, küllab se saab enneses katšma, et „Jummala wiha ilmutakse taewast keige se innimeste jummalakart, matta ello ja üllekohto peale.“ Rom. 1, 18. Sepärrast, „kes ello tahhab armastada, ja haid páwi náhha, se waigistago omma keelt furja eest, ja ommad moffad kawwalust rákimast. Temma pöörgo ennasi furjast árra, ja tehko head; temma otsigo rahho ja noudeko sedda

taffla. Sest Íssanda silmad watavad digede peále, ja Temma kdrwad kuulwad nende pallumist; agga Íssanda palle on västo neid, kes furja te wad.“ i Peetr. 3, 10:12.

3.

Olli, Lam v.

Wanna Krisslieb tahtis ð.-lambi põllemata peñna, fest temma weike Kottlieb olli haige, ja ei tulnud unni temma silmi. Agga et ei tahtnud paþjo ennasti fulutada, ta siis panni agga ühhe ainsa tahhi lónga sisse. Sest piddi kül sama, arwas Krisslieb, ja ei piddand paljo ðli wõtma. Oliks häddä pärrast fest ka walget olnud, agga monne minutit vårrast olli tulloke jo lõpnud; fest ei woinud se ainus lóngake külast sedda ðli tommata. Temma siis wöttis kaks tahhi lónga, ja nüüd olli walge elledam, agga polnud tedda nüüdki kauaks; ei sanud ka neist kahhest lóngakes fest weel. Piddi siis jubba ühte kolmandama jure wõtma, ja